

sygdom/ulykker indtræder, er forskellen langt mindre, når man ser på de to socialbegivenheders sociale konsekvenser. Mens alle tilfælde af arbejdsløshed fører til tab af indkomst, er det samme ikke tilfældet for sygdom, idet den syge kan modtage løn under sygdom i henhold til lovgivningen eller private kontrakter, ligesom selvstændigt næringsdrivende undertiden kan opretholde indkomster, enten fordi de fortsætter med at arbejde på trods af sygdommen, eller fordi personale eller familie fører forretningen videre under indehaverens fravær.

De 269 sygeperioder er i tabel 5.8. fordelt på, om den syge har mistet indkomst som følge af sygdommen.

Tabel 5.8. Samtlige sygeperioder relativt fordelt på, om der har været tale om indtægtsbortfald.

	Pct.
1 Intet indtægtsbortfald	66
heraf:	
a. lønmodtagere og selvstændige, der bevarede hele den normale indtægt	36
b. pensionister, husmødre m. v. sædvanligvis uden indtægt	30
2 Satte en del af indtægten til	5
3 Satte hele indtægten til i sygdomsperi- oden	29
4 Uoplyst	0
5 I alt	100
6 Antal sygdomsperioder	269

Ca. $\frac{2}{3}$ af alle sygdomstilfælde har ikke ført til indtægtstab, hvilket dels hænger sammen med, at ca. $\frac{1}{3}$ af de syge ikke var erhvervsmæssigt beskæftiget (husmødre, pensionister o. lign.), dels med, at godt $\frac{1}{3}$ af lønmodtagerne og de selvstændige opretholder deres normale indkomster på trods af sygdommen.

For den resterende del af sygdomstilfældene har der været tale om mistede indtægter. Det fremgår af tabel 5.8., at det i disse tilfælde er normalt, at indtægten falder helt væk (29 pct.). Kun i 5 pct. af sygdomstilfældene har der været tale om delvis tab af indtægt.

Da graviditetssygdomme og barselshvile må formodes at følge et lidt afvigende mønster, har man undersøgt, hvorledes de 25

tilfælde af denne art fordeler sig på tab af indtægt. I 15 tilfælde drejede det sig om husmødre uden erhvervsmæssig beskæftigelse. 5 kvinder opretholdt de normale indkomster som lønmodtagere, mens 5 andre kvinder satte hele den sædvanlige indkomst til.

Ser man blandt de 269 sygdomstilfælde væk fra den tredjedel, der sædvanligvis ikke har erhvervsindkomster, enten fordi det drejer sig om pensionister eller hjemmegående husmødre, kan de resterende erhvervsmæssigt beskæftigede personer opdeles i to grupper, hvoraf den ene halvdel opretholder normale indtægter under sygdom, mens den anden gruppe sætter indtægt til. For den sidste gruppes vedkommende er der normalt tale om tab af den fulde indtægt. Den del af de erhvervsmæssigt beskæftigede, der opretholder de normale indkomster under sygdom, omfatter bl. a. de personer, der fortsætter med deres beskæftigelse på trods af gener af forholdsvis betydelig art. Blandt denne gruppe er der en tendens til overrepræsentation af selvstændige. Herudover omfatter gruppen som nævnt lønmodtagere med funktionærstatus og selvstændige, der kan videreføre deres virksomhed uafhængig af deres egen tilstedeværelse.

Det blev ovenfor påvist, at hver 3. voksne dansker gennemsnitligt rammes af sygdom hvert år. For arbejdsløshed gjaldt det samme kun for knap 5 pct. Vurderer man det økonomiske problem, som socialbegivenhederne afstedkommer, er forskellen på arbejdsløshed og sygdom ikke nær så stor, idet kun $\frac{1}{3}$ af de sygdomsramte sætter indkomst til. Forholdet mellem arbejdsløshed og sygdom som socialt forsørgelsesproblem kan skønsmæssigt anslås som 1:2, idet den indkomstsum, der mistes på grund af sygdom, er ca. dobbelt så stor som det tilsvarende tal for arbejdsløshed.

Ved siden af at undersøge, hvor hyppigt socialbegivenhederne arbejdsløshed og sygdom forekom blandt voksne danske, ønskede man at undersøge forekomsten af enkelte andre socialbegivenheder. Interessen knyttede sig her navnlig til at få belyst, hvor hyppigt fravær fra arbejde var forårsaget af andre menneskers sygdomme. Hovedinteressen koncentrerede sig omkring fravær i forbindelse med børns sygdomme, hvorfor man spurgte specielt om arbejdsfravær af denne grund.